

15,750, τὸ 1882 18,760, καὶ τὸ 1883 πλέον τῶν 10000 χιλιομέτρων.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ὀλίγη ἔκτασις τῶν ὑπαρχουσῶν σιδηρῶν γραμμῶν ἀνήγγετο τῇ 1 Ἰανουαρίου 1883 εἰς 28,884 χιλιομέτρα, ἐλάσσων τοῦ μήκους τῶν γραμμῶν, αἵτινες κατηρτίσθησαν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἐν διαστήματι δύο μόνον ἐτῶν, καὶ μόλις οὔσα τὸ 1/7 τῶν Ἀμερικανικῶν. Ἡ κατ' ἔτος κατασκευὴ σιδηροδρόμων μήκους 10—15 χιλιάδων χιλιομέτρων ἀπαιτεῖ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐργατῶν, οὐχὶ κατώτερον τῶν 33,000, ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ προσωπικοῦ. Ἐπειδὴ τὰ ἐργατικά ἡμερομίσθια εἶνε εἰς μεγάλην ὑπερτίμησιν ἐν Ἀμερικῇ, ἐζήτησαν νὰ ἀντικαταστήσωσι τὰς χεῖρας τῶν ἐργατῶν διὰ μηχανικῶν μέσων. Οὕτως ὁ κ. Buchanan ἐπιθεωρητῆς τοῦ μεσημβρινοῦ σιδηροδρόμου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, κατεσκεύασε μηχανήν, δι' ἧς κοιλαίνονται οἱ αὐλακες τῶν σιδηροδρόμων. Τῆς μηχανῆς ἐγένετο χρῆσις ἰδίως ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Saint-Louis Akamas, ἐνθα ὠρυξεν ἔκτασιν 160 χιλιομέτρων. Ἄνευ προσκομμάτων ἠδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας αὐλακας 3 χιλιομέτρων τὸ μήκος ἐν διαστήματι 10 ὥρῶν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἰάκωβος Β', περιοδεύων ποτὲ τὸ Κράτος του, διήλθε καὶ διὰ μικρᾶς τινος Κοινότητος, τῆς ὁποίας αἱ ἀρχαί, τοῦ δημάρχου ἡγουμένου, ἀπεφάσισαν νὰ δεχθῶσι πανηγυρικῶς τὴν Α. Μ. Ὁ δήμαρχος χάριν ἀσφαλείας εἶχε παραγγείλει τὸν γραμματέα του ἵνα ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑπαγορεύῃ αὐτῷ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὤφειλε νὰ ἀπαγγείλῃ εἰς τὸν βασιλέα. Ἐπιστάσης τῆς ὥρας, ἐπειδὴ ὁ δήμαρχος ἐκλονίζετο ἐκ συγκινήσεως, ὁ γραμματεὺς θέλων νὰ ἐνθαρρύνῃ αὐτόν, τῷ ψιθυρίζει: « Κράτει ὑψηλὰ τὴν κεφαλὴν καὶ στάσου ἀξιόπρεπῶς ». ἄλλ' ὁ δήμαρχος ὑπολαμβάνων ὅτι ταῦτα ἦσαν ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου του ἐπαναλαμβάνει τὰς λέξεις εἰς τὸν βασιλέα.

— Τί εἶνε αὐτὸ ποῦ ἔκαμες, Σίρ;
ἐρωτᾷ ἐκπληκτος ὁ ὑποβλεὺς χαμηλοφώνως τὸν δήμαρχον. Ἄλλ' οὗτος στρεφόμενος πρὸς τὸν βασιλέα ἐξακολουθεῖ. — Τί εἶν' αὐτὸ ποῦ ἔκαμες, Σίρ; — Σοῦ λέγω ὅτι θὰ μᾶς χαντακώσης ὅλους ἐδῶ! ψιθυρίζει ἀπελπὶς ὁ γραμματεὺς.

— Ναί, Σίρ, ἐξακολουθεῖ μετ' ἐμφάσεως ὁ δήμαρχος, ὅστις εἶχε πάρει πλέον τὸν κατήφορον, σοῦ λέγω ὅτι θὰ μᾶς χαντακώσης ὅλους ἐδῶ!
Ἐκαστος δύναιται νὰ φαντασθῇ τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησεν εἰς τὸν βασιλέα ὁ τότε πρῶτος ἐκείνος λόγος τοῦ δημάρχου.

Ὁ ἐν Καβάλλᾳ φιλόμουσος συνδρομητῆς τῆς « Ἐστίας » κ. Ἰω. Κωνσταντινίδης ἐπιλοπόνησεν ἔμμετρον ἐλευθέραν μετάφρασιν τοῦ « Δὸν Ζοῦαν » τοῦ Βύρωνος, ἧς ἀπόσπασμα ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν. Ἐκ τούτου παραθέτομεν ἐνταῦθα τοὺς ἐπομένους ὀλίγους στίχους, δεῖγμα τῆς εὐδοκίμου αὐτοῦ ἐργασίας.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΟΥ « ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ » ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Βλέπω ἐκ τῶν ὄρεων σου, βλέπω τὸν Μαραθῶνα,
καὶ ἀναπολῶ τὸν μέγαν σου ἡρωϊκὸν ἀγῶνα.
Βλέπω τοὺς τάφους τῶν Περσῶν ἐν μέσῳ τῆς κοιλάδος,
καὶ ἐνθυμοῦμαι πρὸς στιγμὴν τὰς δάφνας τῆς Ἑλλάδος.
Πατῶν τοιαῦτα ἔνδοξα, προγονικὰ ἐδάφη,
τίς νὰ πιστεῖσῃ δύναιται πῶς δοῦλος ἀνετράφη;
Δὲν εἶμαι δοῦλος, ἔκραξα, θὰ ἔλθῃ καὶ ἡμέρα
νὰ γελῆ πάλιν ἡ Ἑλλάς ἢ δοῦλη ἐλευθέρα.

Ἰδοὺ ὁ Ξερέξς τὸ στενὸν σκοπεῖ τῆς Σαλαμίνος
ἀγέρωχος τὸν τρέμουσιν ἐθνῶν τοσοῦτον σμῆνος,
καὶ κλίνοσι τὰς κεφαλὰς εἰς ἐν τὸν μόνον βλέμμα.
Ἄλλ' ἡ Ἑλλάς περιφρονεῖ τὸ γαυρὸν του τὸ στέμμα.
Κ' ἐνῷ ἀνέτειλε λαμπρὰ, ῥοδόχρους ἡ πρῶτα,
καὶ ὁ μονάρχης ἀριθμῶν τὰ μέτρα τῆς πλοῖα,
λέγει: « θὰ ἄρξω δι' αὐτῶν πάσης τῆς ὑψηλίου »,
ἐν μόνον τῷ ἀπέμεινε ἔς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ποῦ εἶνε ταῦτα σήμερον; καὶ σύ, πατρίς, ποῦ εἶσαι;
Εἰς τὰς ἀφώνους σου ἀκτὰς ἀπηυθημένη κείσαι.
Φεῦ! πλέον τῶν ἡρώων σου δὲν πάλλει ἡ καρδιά:
ἔξελιπεν ἡ πρώτη των περιφανῆς ἀνδρεία . . .
Κ' ἐπέπρωτο ἡ θεία σου ἀπὸ αἰῶνων λύρα
τοσοῦτον νὰ ταπεινωθῇ ἔς τὴν ἰδικήν μου χεῖρα.

Πλὴν κ' ἐν τῇ ἀδοξίᾳ μου μὲ δεσμευμένας χεῖρας,
ὅπταν κρούω τὰς χορὰς τῆς δουλικῆς μου λύρας,
αἴσθημα πατριωτικὸν καίει τὸ μέτωπόν μου,
καὶ ἐρύθημα αἰσθάνομαι ἐπὶ τῶν παρειῶν μου,
καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα μου αἰσθάνομαι τὸ αἶσχος
ὅπταν τὴν ὑβρίζωσιν ὡς δοῦλην ἀδολεσχῶς.
Δὲν μένει εἰς τὸν ποιητὴν παρὰ τὸ δάκρυ μόνον,
νὰ κλαῖῃ τῆς πατρίδος του τὸ αἶσχος καὶ τὸν πόνον.

Εἶν' ἀρκετὸν νὰ κλαίωμεν καὶ νὰ ἐρυθριώμεν,
Πατρίς, τὸ μεγαλεῖόν σου ὅταν ἀναπολῶμεν;
Ἑλλάς, ἀρχαία μου Ἑλλάς! τὸ ἐνδοξόν σου στέμμα
εἰς πόσον τὸ ἐβάπτισαν οἱ πρόγονοί μας αἷμα!
Τρεῖς πρὸς ἡμᾶς ἀπόδωσον ἐκ τῶν Τριακοσίων
τὸ πρῶτον ν' ἀνακτήσωμεν, πατρίς μου, μεγαλεῖον.
Τρεῖς Σπαρτιάτας παλαιούς ἐν μέσῳ ἡμῶν στείλε,
νέα νὰ λάμψουν τρόπαια καὶ νέαι Θερμοπύλαι.

ΙΩ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡρῶτα προχθὲς τὸν Ἀγαθόπουλον εἰς φίλος
του ἐὰν ἔχῃ τύχην εἰς τὰ λαχεῖα.

— Ὅχι, ἀπεκριθῆ, ποτὲ δὲν ἐκέρδισα τίποτε.

— Μὰ ἐπῆρες πολλὰς φορὰς λαχνοὺς λαχεῖων;

— Οὔτε ἐπῆρα οὔτε θὰ πάρω ποτέ! . . . Ἄμ' ἀφοῦ δὲν κερδίζω, πρὸς τί νὰ πάρω λαχεῖα; . . .

* * *

Ἐν τῷ νοσοκομείῳ.

Ὁ καθηγητῆς τῆς παθολογίας πρὸς ἓνα τῶν ἀσθενῶν:

— Τί ἐπάγγελμα ἔχεις;

‘Ο ἀσθενής, ὅστις πάσχει ἀπὸ νόσημα τοῦ στήθους, ἀπαντᾷ:

— Μουσικός, ἰατρέ.

‘Ο καθηγητῆς πρὸς τοὺς φοιτητάς:

— Ἰδοὺ, κύριοι, ὅτι εὐρίσκομεν ἐδῶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ σᾶς ἀποδείξω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πολλάκις σᾶς εἶπον εἰς τὸ μάθημα· ὅτι δηλαδὴ ὁ πολὺς ἀγὼν καὶ ὁ κάματος τῶν πνευμόνων ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ἐμπνευστῶν μουσικῶν ὀργάνων, εἶνε πολλάκις αἰτία τοῦ νοσήματος, ἐξ οὗ πάσχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

Καὶ πρὸς τὸν ἀσθενῆ στρεφόμενος,

— Καὶ τί ὄργανον παίζεις; ἐρωτᾷ.

— Τὸ ταμποῦρο, ἰατρέ, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

*
**

— Μαμά, πότε θὰ σὲ ξαναπαύσῃ πάλι θέρμη;

— Γιατί, παιδί μου;

— Γιὰ νὰ μοῦ δώσῃς πάλι τὸ κουτί τῶν χαπιῶν.

*
**

— Εἶνε ἀλήθεια, Ἄννα, ὅτι θὰ πάρῃς σύζυγον τὸν ἀξιωματικὸν Κ; . . .

— Ἀληθέστατον.

— Ἀλλὰ σὺ εἶσαι δύο φοραὶς ὑψηλότερα ἀπ’ αὐτόν.

— Τί σημαίνει; Ἐκεῖνος θὰ εἶνε πάντα ἀπάνω ἴσ’ ἄλογο.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πτωχὸς ποιητῆς ἔγραφε στίχους πρὸς τιμὴν τοῦ Αὐγούστου, τοὺς ὁποίους προσέφεραν αὐτῷ ἐξερχομένῳ. Τοῦτο δ’ ἐπανελήφθη πολλάκις, χωρὶς ποτε ὁ ποιητῆς νὰ λάβῃ ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀμοιβήν. Ἡμέραν τιγὰ ὁ αὐτοκράτωρ ἰδὼν αὐτὸν μακρόθεν, ἔγραψεν ἐν τάχει ὀλίγους ἑλληνικὸς στίχους, οὓς ἔδωκεν αὐτῷ προσελθόντι. Ὁ ποιητῆς ἀναγνούς αὐτοὺς τοὺς ἐπήνεσεν, εἶτα θείς τὴν χεῖρα ἐν τῷ πενιχρῷ θυλακίῳ του ἐξήγαγεν ὀλίγα λεπτά, ἅτινα προσήνεγκεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα εἰπών· « Ταῦτα δὲν εἶνε βεβαίως ἀνάλογα πρὸς τὴν θέσιν σου, ὦ Καῖσαρ· ἂν εἶχον, θὰ σοὶ ἔδιδον περισσότερα ». — Πάντες ἐγέλασαν, ὁ δὲ Καῖσαρ, ἐνοήσας τὸ μάθημα, διέταξε νὰ μετρηθῶσιν εἰς τὸν πτωχὸν ποιητὴν ἑκατοντακισχίλια σησατέρια.

Ἡ ὀλικὴ ἐπιφάνεια τῶν 26 Κρατῶν τῆς Γερμανικῆς ὀμοσπονδίας ἔχει ἕκτασιν 540,522 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Ὁ πληθυσμὸς τῶν περιελάμβανε 41,058,792 κατοίκων κατὰ τὸ 1871, 42,727,372 τὸ 1875, καὶ 45,234,061 τὸ 1880. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν, τῶν δυναμένων νὰ κληθῶσιν εἰς τὰ ὄπλα—ἀπὸ τοῦ 17ου ἔτους

συμπληρωμένου, μέχρι τοῦ 42ου — ἀνῆρχετο, κατὰ τὸ 1880, εἰς 8,144,371, ἀναλογούντων 18 ἐπὶ 100 κατοίκων. Οἱ δικαιούμενοι περὶ τὴν ἐξάσκησιν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων — ἀπὸ 25 ἐτῶν καὶ ἄνω — ἀνῆρχοντο εἰς 10,165,213. Τὰ διάφορα θρησκευτάματα ἐξεπροσωποῦντο ὑπὸ 28, 331,152 διαμαρτυρομένων, 16,232,651 καθολικῶν, 78,031 χριστιανῶν διαφόρων αἱρέσεων, 61, 612 Ἰσραηλιτῶν, καὶ 30,615 πρεσβευόντων διαφόρους θρησκείας, ἢ οὐδεμίαν.

Κατὰ τὰς στατιστικὰς παρατηρήσεις, ἐξαιρετικῶς ὑπερέχουσιν οἱ ἄρρενες τῶν θηλέων ἐν ταῖς γεννήσεσι παρὰ τῷ Ἰουδαϊκῷ πληθυσμῷ. Ἡ ὑπεροχὴ αὕτη συνισταμένη εἰς 105 μέχρις 106 ἄρρενα ἀπέναντι 100 θηλέων εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, ποικίλλει μεταξὺ 109 καὶ 114 καὶ φθάνει ἐνίοτε μέχρις 128 παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις. Τὸ φαινόμενον τοῦτο κατὰ τινὰς μὲν φυσιολόγους σχετίζεται πρὸς τὴν ἡλικίαν τῶν γονέων, κατ’ ἄλλους δὲ ἡ παρατηρουμένη ἐπικράτησις τοῦ ἄρρενος φύλου παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις δὲν ἐξηγεῖται οὔτε διὰ τῆς ὠριμωτέρας ἡλικίας οὔτε διὰ τῆς ἐξόχου ζωτικότητος τῶν γεννητόρων. Γνωστὸν ὅτι αἱ γεννήσεις ἄρρένων ἐν τοῖς ἀγροῖς εἶνε πολυαριθμότεραι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν· ἀλλ’ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τελούμενοι γάμοι συνάπτονται συνήθως ἐν νεωτέρᾳ ἡλικίᾳ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι τελουμένων.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἰνδιῶν, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ 1881, περιλαμβάνει 253,801,821 κατοίκων, ἐξ ὧν 85,544 μόνον εἰσὶν Ἄγγλοι ἐκ γενετῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν ἀνέρχεται εἰς 56,646 καὶ εἰς 12,088 ὁ τῶν γυναικῶν· ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτοις 17,000 ἀνδρῶν, ἀνηκόντων εἰς τὸν ἀστικὸν πληθυσμὸν. Οἱ Εὐρωπαῖοι ὑπολογίζονται εἰς 146,612. Ἐξ 102,629,000 ἀτόμων 71,199,000 ἀσχολοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν καὶ 21,041,000, ἐξ ὧν 12,859,000 ἄνδρες καὶ 8,182,000 γυναῖκες, εἰς διαφόρους βιομηχανικὰς ἐργασίας.

Περὶ τὰ 5,485,455 κατεργάζονται τὸν βάμβακα καὶ τὸ λίνον· ἡ βιομηχανία τῶν ἐνδυμάτων ἀπασχολεῖ 2,815,880 ἐργάτας, ἡ ἀγγειοπλαστικὴ 1,850,974, ἡ τεκτονικὴ 837,453, τὸ ἐμπόριον τοῦ κόμμιος καὶ τῆς ῥητίνης 762,526, τὰ ἐξ ἰνδοκαλάμου, σχοίνου, ἀχύρων καὶ φύλλων τεχνουργήματα 688,732, ἡ χρυσοχοΐα καὶ κοσμηματοπωλικὴ 472,956, καὶ ἡ σιδηρουργία 473,361.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, οἱ ἀνὰ τὰ διάφορα διαμερίσματα ὑπάρχοντες ἀνέρχονται εἰς 1,843,000, ἐξ ὧν 115,000 θεωροῦνται ὡς ἀποτελούντες μέρος τοῦ στρατοῦ.